Cerberum nauseabat. Innuere igitur ut et ipsi vitam filij persaepe elegerat, objectabat
academiarum auxilium filium Megaricas sphinges alere impro virginis suae amore captus esse, pla
ne dissoluta civilitate nuncupatum, ac sub studendi pallio sepissime luxuriari. Crevit in
lies ea in singulis aulicis mantisandi perfidia, in adolescentem adolescentem, qui in hac
usque diem ab omni non solum impietate continens, verum etiam plane nullo hypocrisis admisit
macula, quotidianis vexabant. His ita duntur procedentes in communem etiam religio
rum omnium sententiam etiam matrem quotidianis distraxere. Neque propter haec hu
iusmodi academicae coarctarunt, et ad nova indices edicta compellarunt, urbatur in
ge quae quisque necessarijs in communali singularum remediis, discentis honestam so
cietatem juniores intermittendam non esse Glicagus voluit et imperavit, nam im
perterrito virtutis animo, ut etiam simul omnes exterorum iniuria satis perturbatos
in propriam sententiam traxerit. Redam quoque omnibus visum fuit ut illuminatus
qui Patri Caliagi addictissimus erat, eique familiari satis conversatione singulis die
bus ad multas horas noctu et interdiu frequentabat, qui sed ipsi erat valde ego, matri quoque
et patruo satis acceptus, ut inquam ipse mollissimus cum his agerat, et filij amorem
pietatem et obedientiam, omni bonorum morum ornamento coniunctam persuaderet.
Contigit apud patrem non una vice, cui non ita studendi animus adversus erat, sed
multiculantibus diras inimicias non evellere ex principis illius mente facile po
tuit, quin immo tanta dissensione in eius quoque non exiguam suspicionem compulsus, Ma
tronam inde placidiori sermone alia occasione adortus, quam portent prudenter eadem au
dire accepit, rationibus et experientijs immensis, egregij nati solutum sibi animum,
heroicam mentem et virtutem omnium, uberrimum sagum et caelicat oratat et
suasionibus repulsum dare hortabatur. Neque hi omnia una vice tantum sed saepius
etiam repetita, et quotidiani modo tentata fuere, et aulicorum iniurijs et pessim
insolentia omnes paulatim in peius ruebant, et plus loci nebulonum convicijs pa
tebat quam irreprehensibilibus Glicagi aditis, et academicorum honestis voluntatis
potentior fuit aulicorum rabida virulentia quam illuminati ex recta virtute de
gentia. Tam sunt hoc deprauato mundi semio et ad mali fallem prona pos
sunt hominum mentes, ut neminem bene agere credant mendaci et iniquis fa
ma sine ulla ratione ab initio credant. Confugerunt eam ob causam ad divi
nas invocationes Lynceji et Argis ad caelum manibus suppliciis a caelo in plo
rarant auxilium. Hoc idem statutum fuit in consilio et religiosa clausura omni
bus persuasa totaque mente pietati tradita, et tamen illi invalescebant nec
quit adversus studia ipsorum feraciori instituto. Conglobatim quotidie hypocrita
ac aulici modo de nimio, modo de vitioso conquerebantur studio, alij scom
matibus singularum defectus et vitia referebant, et angustis insectationibus
quemque insequentur, hunc de hypocrisi illum de superstitionis, alterum de se
ductionis accusantes crimine, nunc apud patrem nunc apud avum nunc apud
nunculum et consanguineos partes suas studiose agebant, hactenus ne
donec totum consanguineorum accrescum, in unum adversantem concitassent.
Profecto miserum est et dolendum plane, cum qui princeps est et appellari vult tan
ta ignorantia velo clarvatum esse ut neque acedia ab iniquo neque concordia a vero
distinguere ipsi sint, magis gloriosos iniurias, quam modestissimi filij obedientiam audiat.
Ita ipsi solo accidit mentis vitio prava phantasmata delirat ut plerumque, quemadmo
dum supprimis principes per pravos aulicos (qui eos velleti phantasmata sunt) stabiliuntur.